

II Księga Kronik

Rozdział 24

Panowanie Joasza

1. Joasz miał siedem lat, gdy objął władzę królewską, a panował czterdzieści lat w Jeruzalemie. Matka jego miała na imię Sibia, a pochodziła z Beer-Szeby. 2. A Joasz czynił to, co prawe w oczach Pana, przez całe życie kapłana Jehojady. 3. Jehojada dobrał mu też dwie żony i miał z nimi synów i córki. 4. Potem Joasz powziął myśl, aby odnowić świątynię Pańską. 5. Zebrał więc kapłanów i Lewitów i rzekł do nich: Wyjdźcie do miast judzkich i zbierajcie od całego Izraela pieniądze, aby rok w rok naprawiać świątynię waszego Boga. A pośpieszcie się z tą sprawą. Lecz Lewici się nie śpieszyli. 6. Wezwał tedy król arcykapłana Jehoadę i rzekł do niego: Dlaczego nie zażądałeś od Lewitów, aby ściągnęli z Judy i z Jeruzalemu daninę, jaką Mojżesz, sługa Pana, i zgromadzenie Izraela nałożyli na rzecz Namiotu Świadcstwa? 7. Gdyż bezbożna Atalia i jej synowie wtargnęli do świątyni Bożej i nawet wszystkie święte przedmioty należące do świątyni Pana oddali Baalom. 8. Nakazał tedy król sporządzić jedną skrzynię i umieścić ją w bramie świątyni Pana na zewnątrz. 9. W Judzie zaś i w Jeruzalemie ogłoszono, że należy składać daninę dla Pana, nałożoną na Izraela przez Mojżesza, sługę Bożego, na pustyni. 10. I ucieszyli się wszyscy dowódcy i cały lud, toteż przynosili datki i wrzucali do skrzyni, aż ją napelnili. 11. O pewnej porze, gdy Lewici przynosili skrzynię do straży królewskiej i gdy stwierdzono, że jest w niej dużo pieniędzy, przychodził pisarz królewski oraz przedstawiciel arcykapłana i ci opróżniali skrzynię, po czym odnosili ją z powrotem na jej miejsce; tak robiono codziennie i zebrano bardzo dużo pieniędzy. 12. Wtedy król i Jehojada dawali je wykonawcom robót w świątyni Pańskiej, ci zaś najmowali kamieniarzy i cieśli, aby odnowić świątynię Pańską, oraz kowali i brązowników, aby ponaprawiać szkody w świątyni Pańskiej. 13. Rzemieślnicy pracowali tak, że za ich sprawą praca postępowała naprzód i naprawili świątynię Bożą zgodnie z jej planem i wzmocnili ją. 14. A gdy skończyli, przynieśli do króla i Jehojady resztę pieniędzy i sprawili za to przybory do świątyni Pańskiej, naczynia do służby Bożej i całopaleń, i czasze oraz inne naczynia ze złota i srebra. W świątyni Pańskiej składano ofiary całopalne stale, dopóki żył Jehojada. 15. Potem Jehojada bardzo się zestarzał i syty życia umarł, licząc w chwili śmierci sto trzydzieści lat. 16. Pogrzebano go w Mieście Dawida obok królów, gdyż wiele dobrego zdziałał w Izraelu oraz dla sprawy Bożej i dla jego świątyni,

Odstępstwo Joasza

17. Po śmierci Jehojady przyszli książęta judzcy i oddali pokłon królowi, a król ich wysłuchał. 18. Porzucili oni świątynię Pana, Boga swoich ojców, a służyli aszerom i bałwanom. Toteż gniew Boży spadł na Judę i na Jeruzalem za to ich przewinienie. 19. Pan wysyłał do nich proroków, aby nawracali ich

do Pana; ci napominali ich, lecz oni nie usłuchali. **20.** Wtedy Duch Boży ogarnął Zachariasza, syna kapłana Jehojady. Wystąpił on przed ludem i rzekł do nich: Tak mówi Bóg: Dlaczego wy przekraczacie przykazania Pana tak, iż nie macie powodzenia? Dlatego że wy opuściliście Pana, więc On was opuścił. **21.** Wtedy sprzysięgli się przeciwko niemu i na rozkaz króla ukamienowali go na dziedzińcu świątyni Pańskiej. **22.** Król Joasz nie pamiętał o dobrodziejstwie, jakie wyświadczył mu Jehojada, ojciec Zachariasza, lecz kazał zabić jego syna. A gdy ten umierał, zawołał: Niech Pan w to wejrzy i ukarze! **23.** Po upływie roku wyruszyło przeciwko niemu wojsko aramejskie, które przybywszy do Judy i do Jeruzalemu, wytraciło spośród ludu wszystkich ich przywódców, całą zaś zdobycz posłali do króla Damaszku. **24.** Chociaż bowiem wojsko aramejskie nadciągnęło z niewielką liczbą wojowników, Pan jednak wydał w ich ręce wojsko nader liczne, dlatego że opuścili Pana, Boga swoich ojców. W ten sposób dokonali oni sądu nad Joaszem. **25.** A gdy od niego odeszli, pozostawiając go ciężko chorym, sprzysięgli się przeciwko niemu jego słudzy za krew syna kapłana Jehojady i zabili go na jego łożu. A gdy umarł, pochowali go w Mieście Dawida, ale nie pochowali go w grobach królewskich. **26.** Uczestnikami sprzysiężenia przeciwko niemu byli: Zabab, syn Ammonitki Szimeat, i Jehozabad, syn Moabitki Szimrit. **27.** Co zaś dotyczy jego synów, licznych wyroczni o nim i odbudowy świątyni Bożej, to są one opisane w Objasnieniu do Księgi Królewskiej. Władzę królewską po nim objął Amasjasz, jego syn.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01